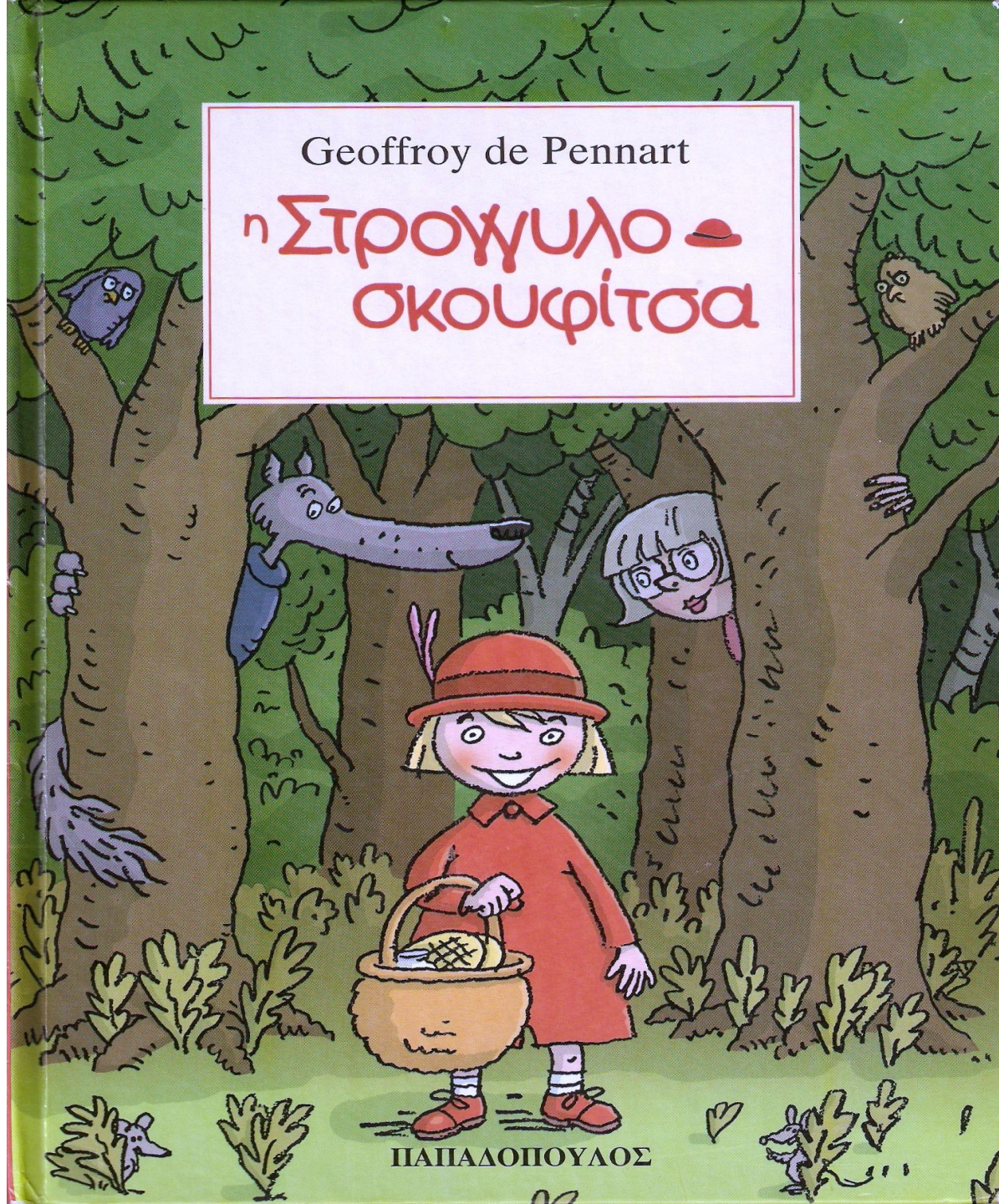

Geoffroy de Pennart

η ΣΤΡΟΓΥΛΟ
σκουφίτσα

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στις κόρες μου Χλόη και Μαρί

Η ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ
Τίτλος πρωτοτύπου: *Chapeau rond rouge*

© Kalaidoscope 2004
© 2004, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε. για την ελληνική γλώσσα

Μετάφραση: Μάρα Μοίρα
Διόρθωση: Αλέξανδρος Φιλίππου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@picturebooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.picturebooks.gr

ISBN 960-412-360-2

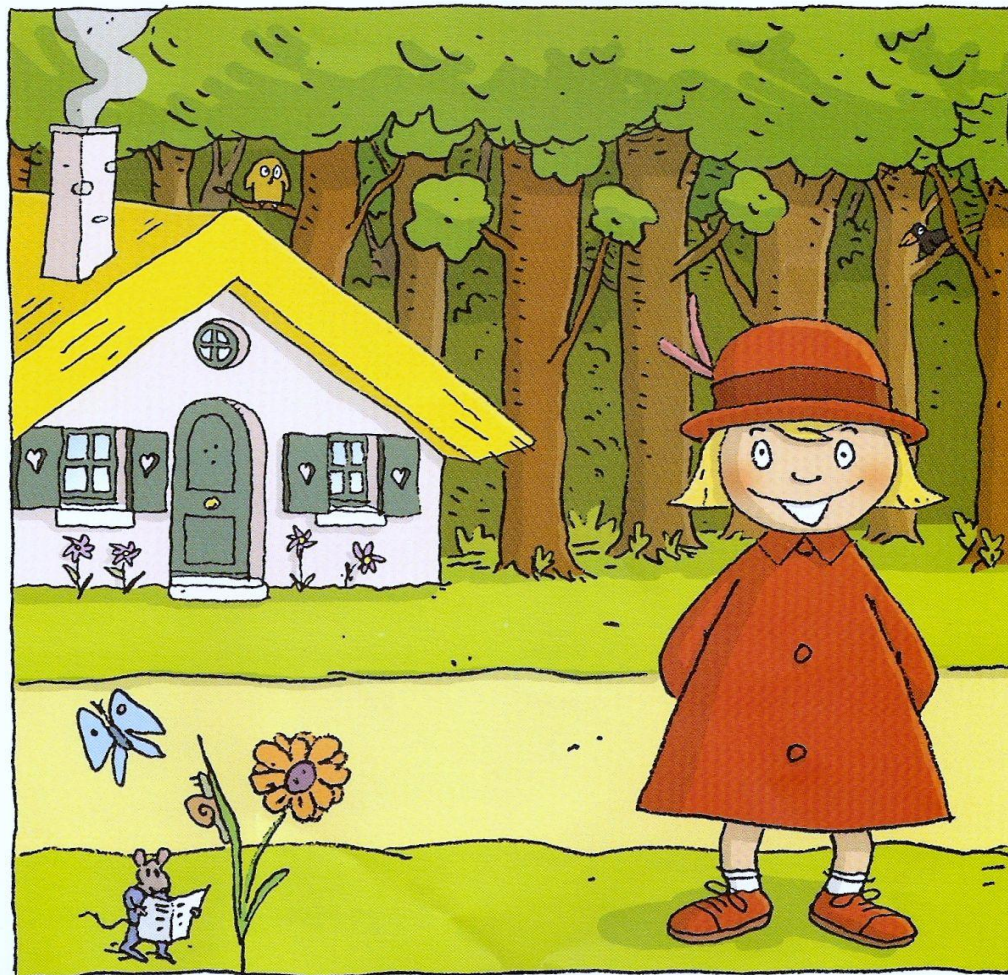
Geoffroy de Pennart

Ελευθερία
Βεβερλιανη

Η ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα κοριτσάκι που ζούσε με τους γονείς του στην άκρη του δάσους. Επειδή δεν έβγαζε ποτέ το κόκκινο, στρογγυλό καπέλο που της είχε χαρίσει η γιαγιά της, την φώναζαν Στρογγυλοσκουφίτσα.

Μια μέρα, η μαμά της τής είπε: «Σήμερα γιορτάζει η γιαγιά σου. Θέλεις να της πας αυτές τις δύο πίτες κι αυτό το βαζάκι βούτυρο; Θα χαρεί πολύ να σε δει». Η Στρογγυλοσκουφίτσα δέχτηκε με μεγάλη χαρά, γιατί λάτρευε τη γιαγιά της.

«Καλύτερα να πας από τα χωράφια», της είπε η μαμά της.
«Είναι πιο σύντομα μέσα από το δάσος, αλλά...».
«Ξέρω, ξέρω, είναι ο λύκος. Μην κουράζεσαι, μαμά.
Το ξέρω το παραμύθι».

Εκεί που περπατούσε, η Στρογγυλοσκουφίτσα έπεσε πάνω
σ' ένα μεγάλο γκρι ζώο που κοιμόταν ακουμπισμένο σε μια
θημωνιά από σανό.

ΤΑ ΡΑ ΤΑ ΑΑΑ!

Αμέσως έβγαλε μια τρομπέτα από την τσέπη της και...

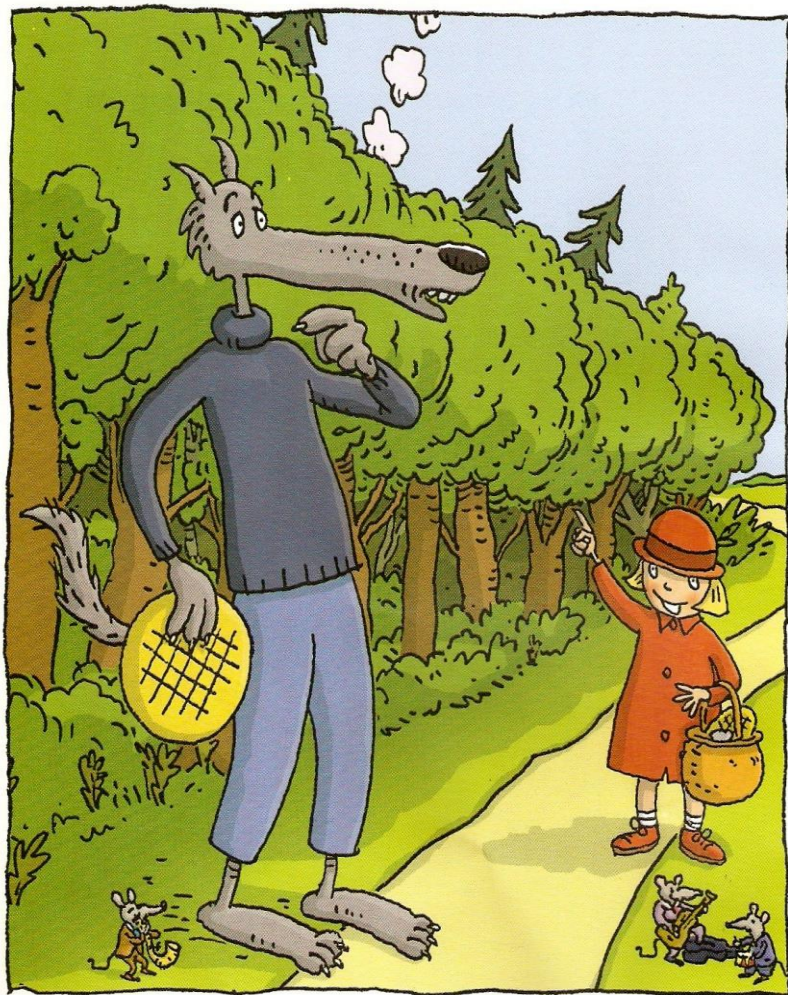
...το τετράποδο πετάχτηκε τρομοκρατημένο.
«Τι... τι... τι συμβαίνει;!»

«Αχ, το καημένο το σκυλάκι! Χα χα χα! Το ξέρω, το ξέρω, δεν είναι πολύ ωραίος ο ήχος της τρομπέτας, αλλά δεν μπόρεσα να αντισταθώ. Να, πάρε μια πίτα για να μη μου κρατάς κακία».

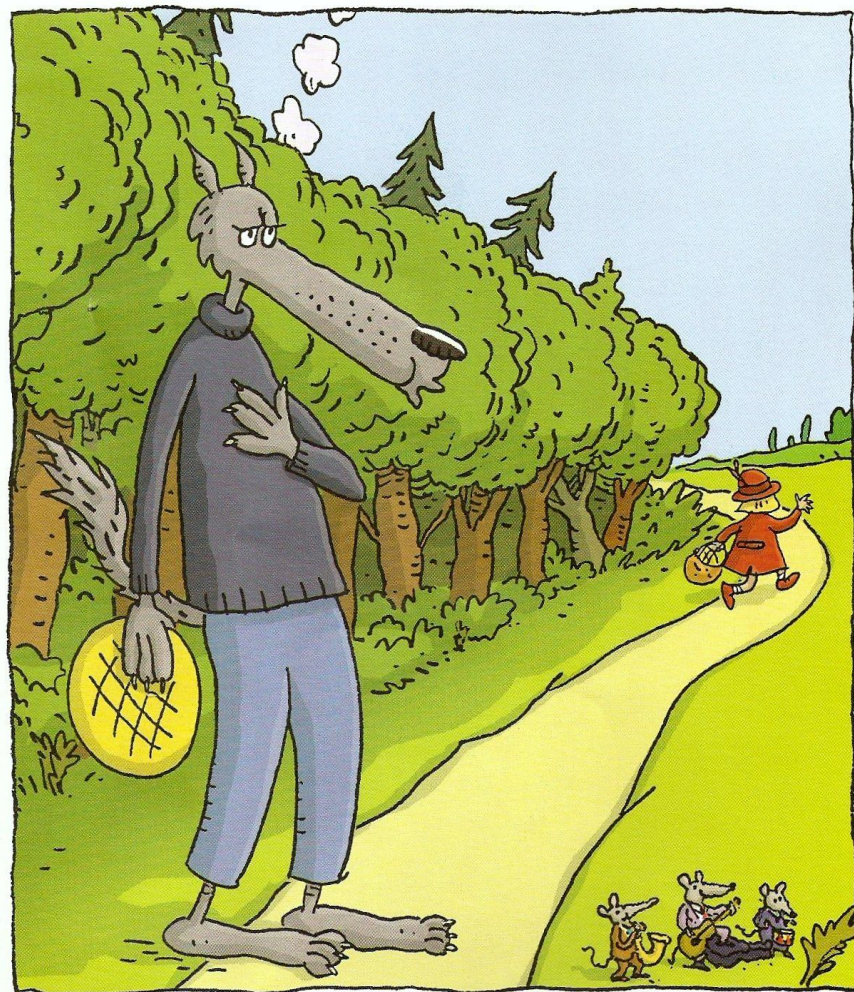

«Δεν... δεν... δεν είμαι σκύλος, εγώ... εγώ είμαι λύκος και... και...». «Αλλού αυτά! Δεν είσαι ο λύκος. Ο λύκος ζει στο δάσος και είναι πολύ κακός. Κατάλαβες, καλό σκυλάκι με την αστεία φατσούλα;»

«Μα ναι, είμαι... είμαι ο λύκος!»

«Εντάξει, ίσως στο όνειρό σου! Η γιαγιά μου με περιμένει και πρέπει να φύγω. Εκεί που βλέπεις τον καπνό είναι το σπίτι της, αλλά εξαιτίας του λύκου πρέπει να κάνω το γύρο του δάσους. Γεια σου, μεγάλο σκυλάκι!»

Ο λύκος, γιατί αυτός ήταν πραγματικά, ξαναήρθε σιγά σιγά στα συγκαλά του.

«Μικρό τερατάκι! Αχ, η καρδούλα μου πήγε να σπάσει!»

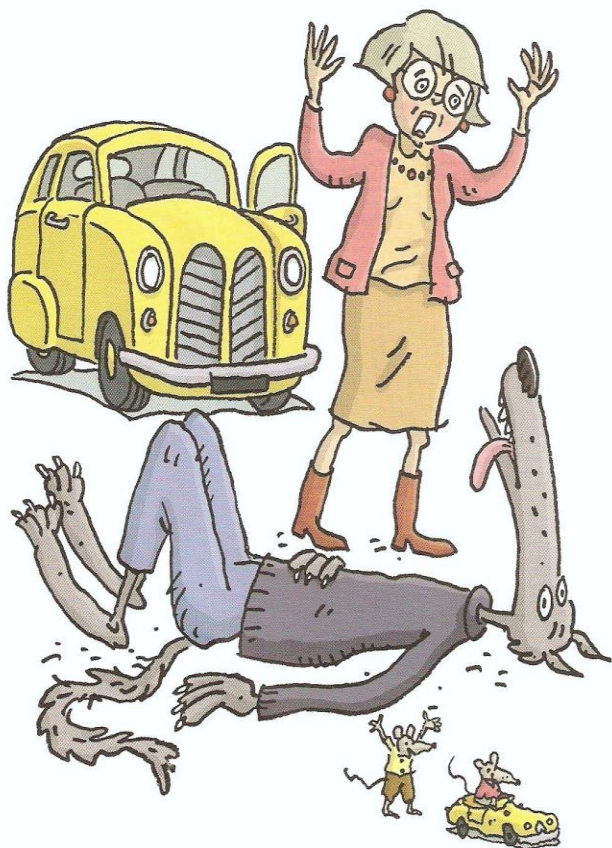

«Αλλά θα δει τι έχει να πάθει! Θα της δείξω εγώ, με το ευγενικό σκυλίσιο μουσούδι μου. Θα την κάνω σάντουιτς με την πίτα, την αναιδέστατη, και θα τη φάω!»

Και ο λύκος έφυγε τρέχοντας προς το σπίτι της γιαγιάς. Όρμησε κατευθείαν μέσα στο δάσος. Δεν κοίταζε ούτε δεξιά ούτε αριστερά. Το σπίτι φαινόταν μπροστά του. «Μόνο αυτό το μικρό δρομάκι να διασχίσω και...»

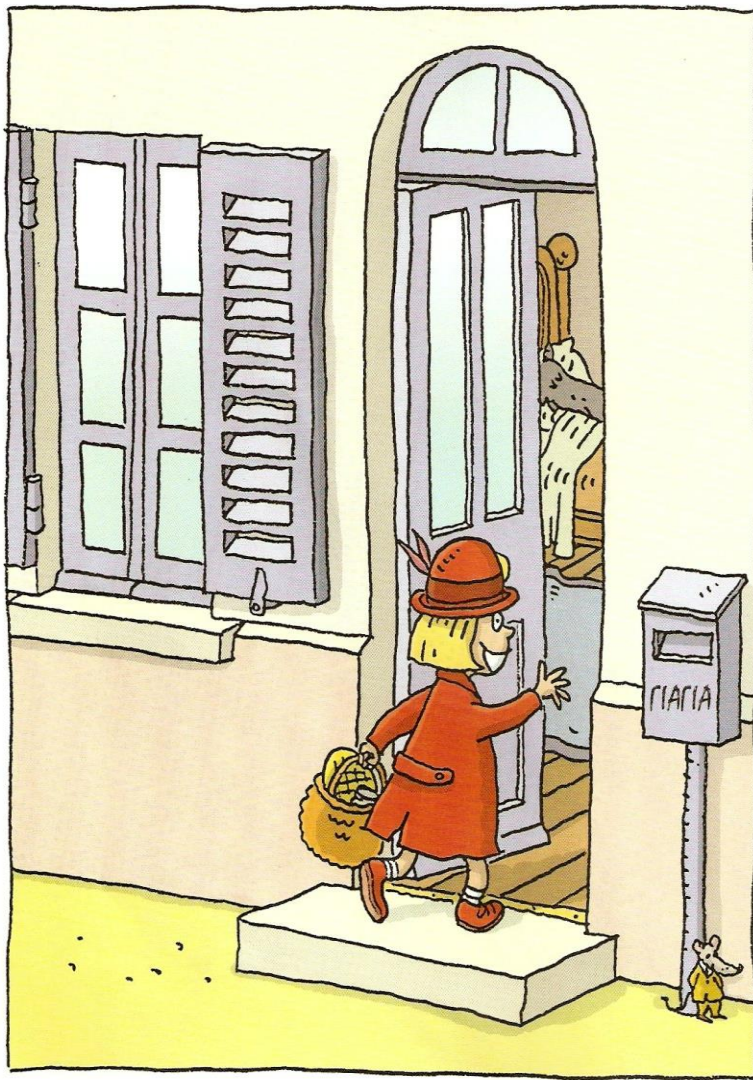

Ήταν η γιαγιά, που γύριζε από το σούπερ μάρκετ. «Αχ, Θεέ μου! Τι θα κάνω! Το καημένο το σκυλάκι! Πετάχτηκε τόσο γρήγορα που δεν μπόρεσα να το αποφύγω!»

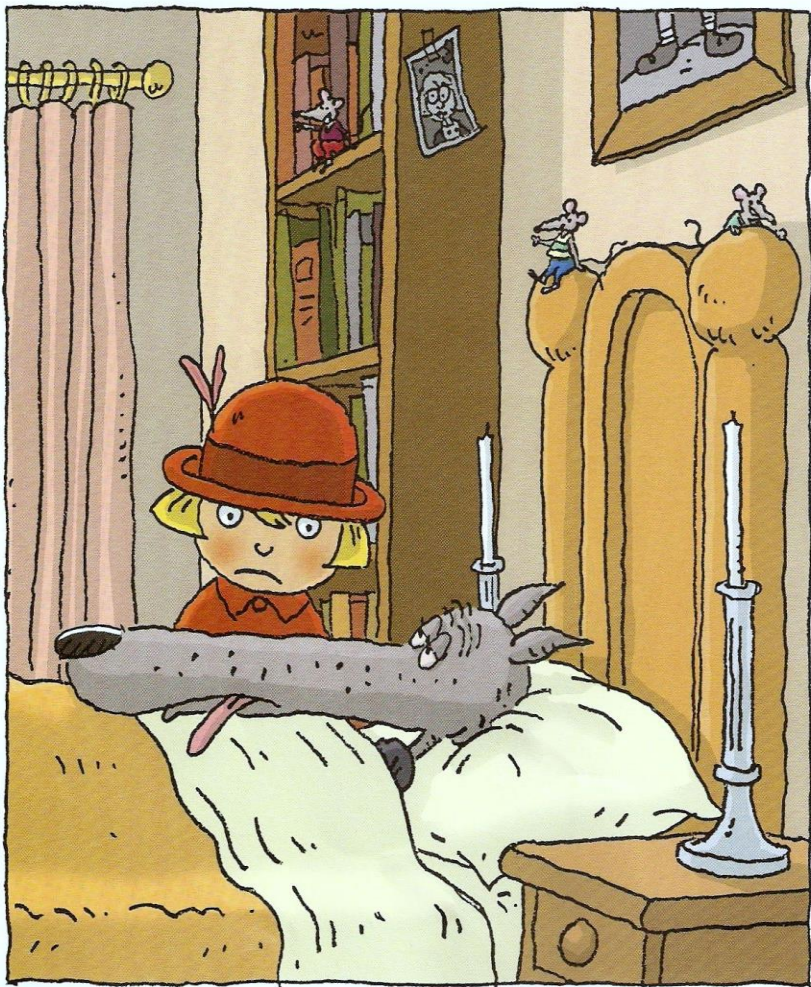
«Θεέ και Κύριε! Αναπνέει ακόμα! Γρήγορα στο κρεβάτι και τρέχω να φέρω το γιατρό...»

Σε λίγο η Στρογγυλοσκουφίτσα έφτασε στο σπίτι της γιαγιάς.
 «Χρόνια πολλά, γιαγιά! Εγώ είμαι, το φως της ζωής σου!
 Σου φέρνω δύο... χμ... μία πίτα....»

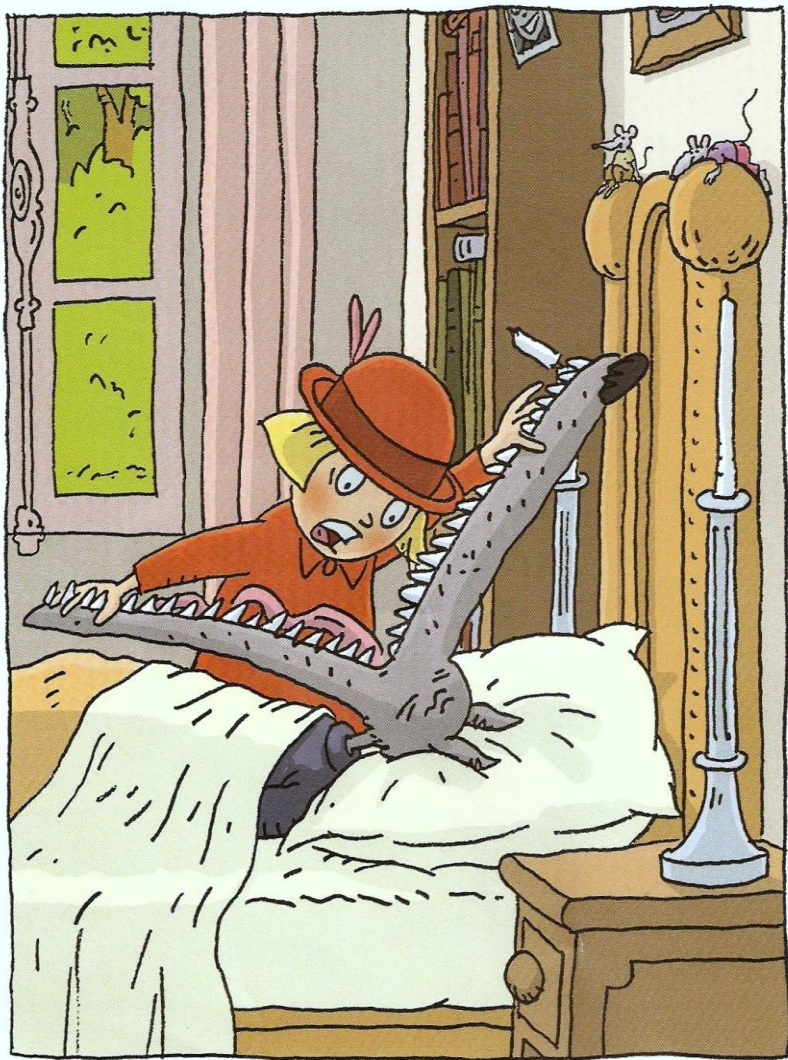
«Α, ξάπλωσες! Είσαι άρρωστη; Πω πω, χάλια φαίνεσαι!»

«Ε, όχι! Είναι αυτός ο μεγάλος σκύλος που παριστάνει το λύκο. Ο απαίσιος! Ο άθλιος! Έφαγε τη γιαγιά μου! Και να σκεφτείς ότι του έδωσα και πίτα!»
Με τις φωνές της, ο λύκος άνοιξε το ένα του μάτι, τελείως σαστισμένος.

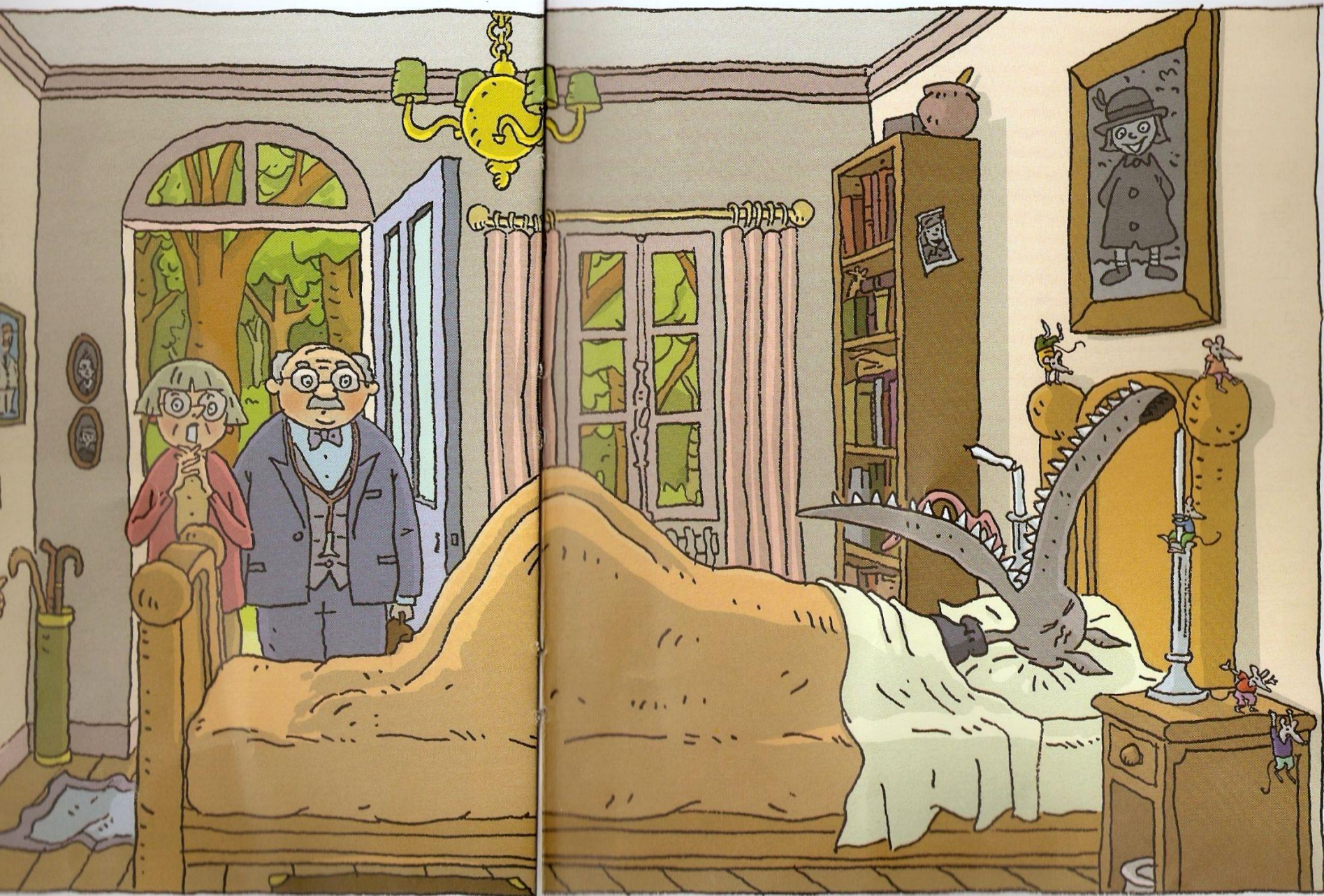
«Ποιος... ποιος... ποιος είναι εκεί;»
Η Στρογγυλοσκουφίτσα τον κοπάνησε κατακέφαλα μ' ένα κηροπήγιο.
«Άρπα τη, σιχαμένε!»

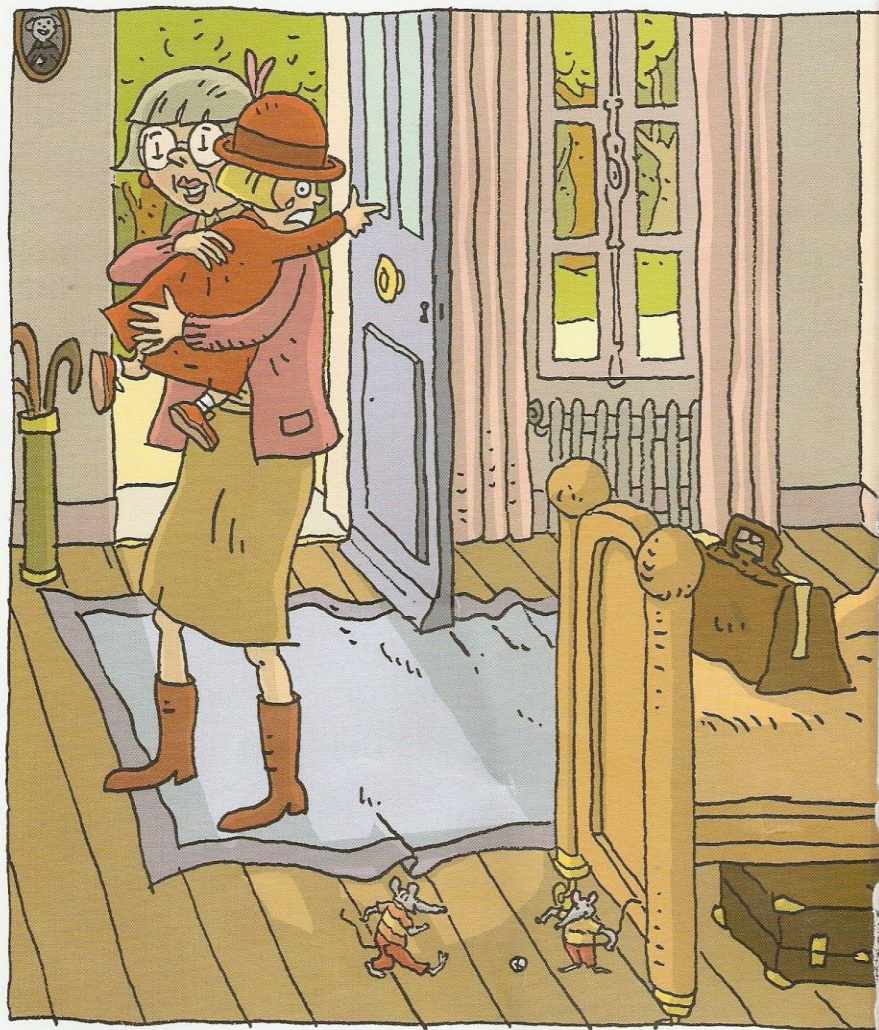

«Γιαγιά, μ' ακούς; Γιαγιά! Θα σε βγάλω από 'κει μέσα!»

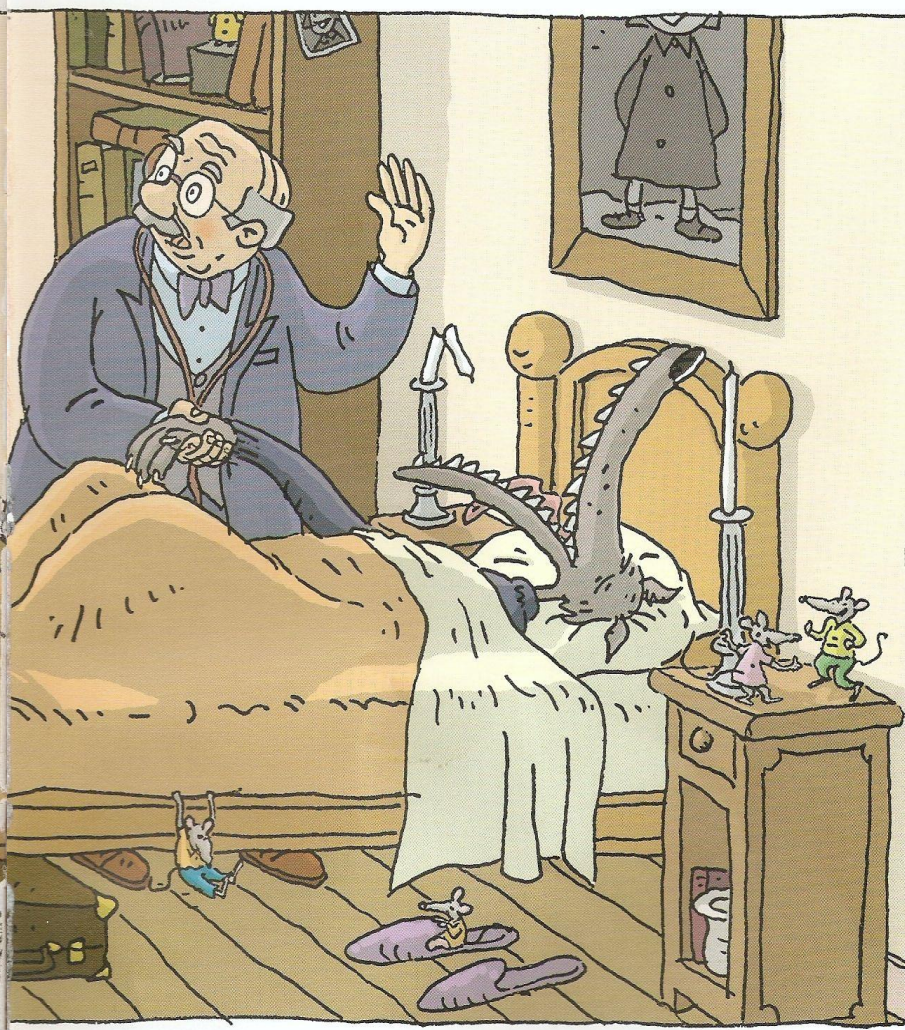

Κι έτρεξε να φέρει ένα μαχαίρι από την κουζίνα.

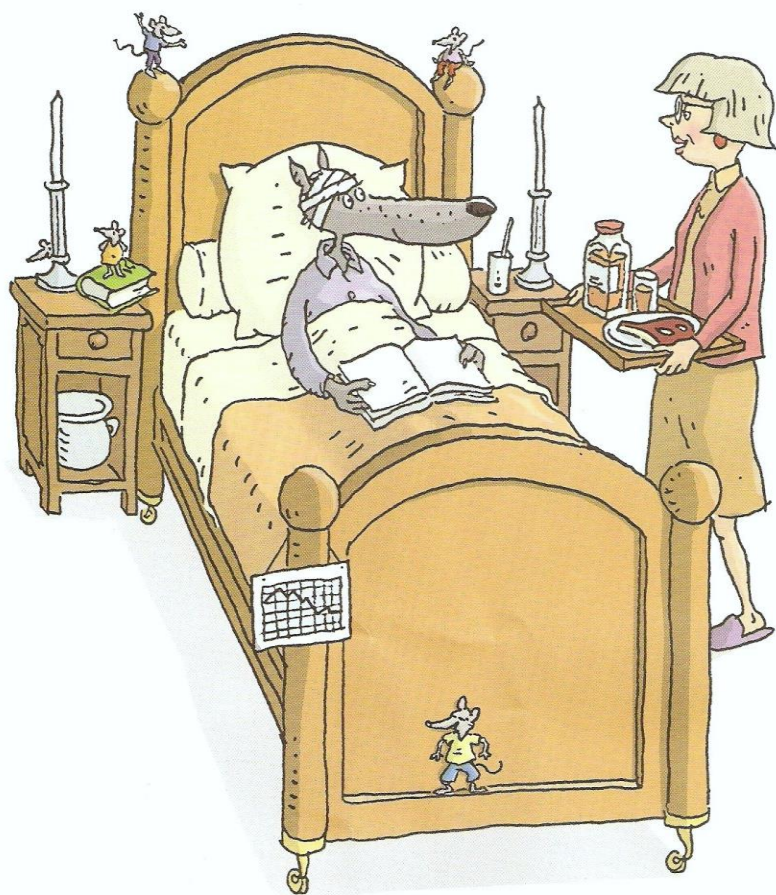

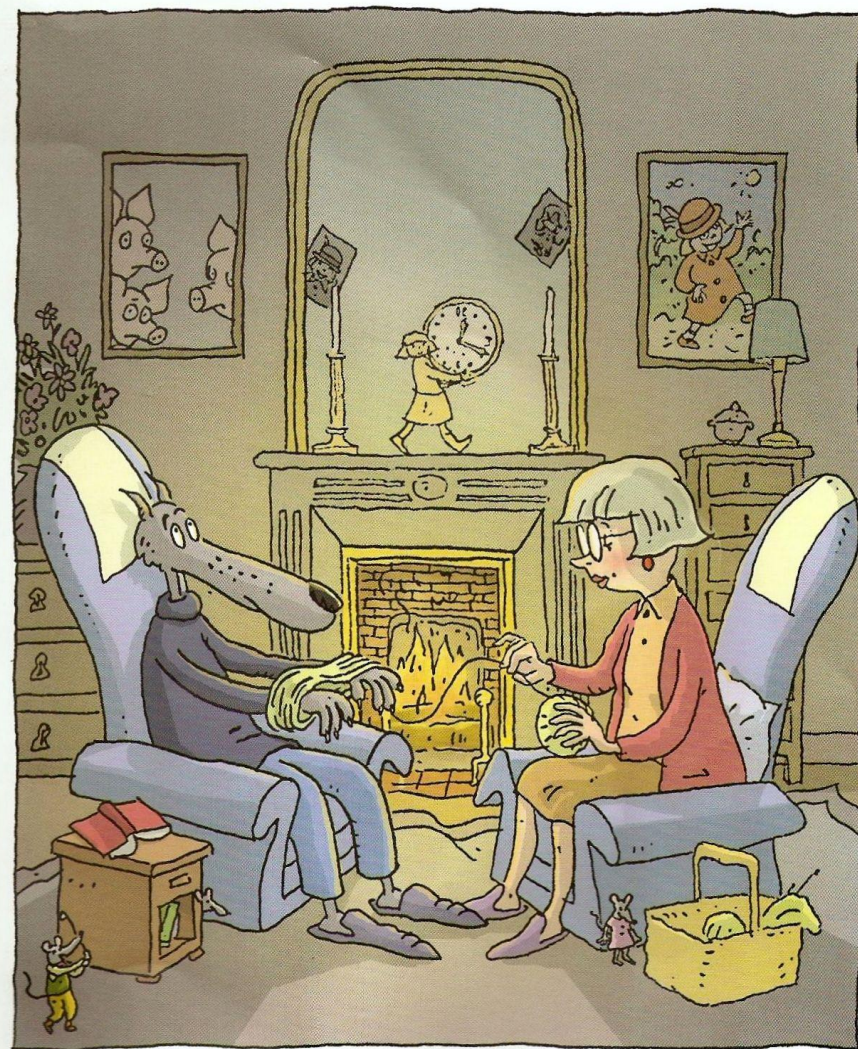
«Γιαγιά! Ζεις! Νόμιζα πως ο σκύλος σε είχε καταβροχθίσει κι ήθελα να σε σώσω, και τώρα είναι πεθαμένος! Εγώ φταίω!»

«Για σιγά!» επενέβη ο γιατρός. «Αυτό το ζωντανό, που με την ευκαιρία πρέπει να σας πω ότι δεν είναι σκύλος αλλά ένας τεράστιος λύκος, δεν είναι νεκρό. Θα τον περιποιηθώ, αλλά χρειάζομαι ησυχία!»

Ο γιατρός κατάφερε να γιατρέψει το λύκο, που πέρασε αρκετό καιρό, μέχρι να γίνει καλά, στο σπίτι της γιαγιάς.

Μετά απ' όλα όσα πέρασε, αποφάσισε να δεχτεί τη μοίρα του.
Η υπόληψή του ως άγιος λύκος είχε σβήσει για πάντα!
Έζησε, λοιπόν, όλη του τη ζωή μαζί με την ηλικιωμένη κυρία.

Όσο για τη Στρογγυλοσκουφίτσα, επηρεασμένη από αυτή την περιπέτεια, έγινε σπουδαία γιατρός με μεγάλη φήμη!

Ακόμη από τον Geoffroy de Pennart θα βρείτε:

Ο Λύκος Ξαναγύρισε

Ο Προκόπης και ο λύκος

Το γεύμα των Λύκων

Να 'μαι ξανά!

Ο καλόκαρδος Λύκος

Σοφία, η αγελαδίτσα τραγουδίστρια

ISBN 960-412-360-2

9 789604 123605